

CHIA SẺ CHỨNG NHÂN TRONG ULTREYA

Mục đích của chia sẻ chứng nhân trong các buổi Ultreya là nói về những kinh nghiệm tôi đã trải qua khi làm việc tông đồ với Chúa trong các môi trường, để qua đó những anh chị em khác cũng rút ra bài học cho chính họ.

Những chia sẻ trong Ultreya hướng về việc xây dựng nước Chúa nơi trần gian qua những việc tôi làm, qua việc tôi trở thành công cụ trong tay Chúa. Với ý thức tôi là đôi chân, bàn tay, ánh mắt, nụ cười của Chúa để đến với tha nhân.

Vì thế những chia sẻ phải là những kinh nghiệm đã xảy ra trong thời gian gần đây, chứ không phải trong quá khứ quá lâu. Nhất là đừng kể chuyện ngày xưa.

Chứng nhân là phải kể về tôi, qua đó tôi có kinh nghiệm gì,

- Có thể là cảm nhận bàn tay Chúa nâng đỡ, (xin kể ra tại sao lại có cảm nghiệm đó)
- có thể nhận thấy tôi được kêu gọi để dẫn thân vào lãnh vực nào.(căn cứ vào đâu)

Nếu phải kể về chuyện của người khác thì nên vắn tắt nhưng tập trung vào điểm là tôi nhìn thấy gì, học được gì qua câu chuyện ấy.

Đọc phần tâm tưởng của PT Cursillo, tôi biết rằng Thiên Chúa yêu thương tôi, và khi cảm nhận được tình yêu ấy, tôi cũng có bổn phận phải loan truyền cho người khác. Cách loan truyền tốt nhất là qua tình bạn. Mà làm sao có tình bạn nếu không phát xuất từ lòng yêu thương chân thành. Quả đúng thế, Thiên Chúa là tình yêu. Khi nói về tình yêu thì không gì để tôi bắt chước cho bằng yêu như Chúa Kitô.

Nói về yêu người theo gương Chúa Giêsu, loan truyền tình yêu Thiên Chúa, thì nên nói là tôi đã yêu như thế nào, đã rao truyền tình yêu ấy ra sao bằng việc làm, gặp trở ngại gì, tôi đối phó ra sao và kết quả như thế nào. Một việc cụ thể giống như người đi xưng tội, nên đi thẳng vào đề, đừng đi vòng vòng, cuối cùng thì xưng tội của người khác.

Không nên chỉ nói chung chung rồi vô tình biến phần chia sẻ thành một bài giảng về tình yêu hay dạy cách sống đạo.

Nên nói năng giản dị, tránh dùng những từ hoa mỹ, nghe kêu mà chẳng có ý nghĩa gì.

Những từ hoa mỹ, vay mượn không làm cho phần chia sẻ hay hơn, mà còn làm cho người nghe cảm thấy cái khoe khoang, cái giả dối là điều rất cấm kỵ trong chia sẻ.

Thái độ khi chia sẻ cần khiêm nhu, tôn trọng người nghe nhưng cũng không quá trang nghiêm, căng thẳng, như là một học sinh trả bài, hay là một bản báo cáo giữa hội nghị. Hãy thoải mái và tự nhiên, chân thành, giống như tôi tâm sự với những người bạn thân thiết vậy.

Không nên kể dài dòng, đi vào chi tiết của chuyện kể, nhưng nhắm vào nguyên nhân, kết quả khiến tôi hăng hái trong việc rao truyền nước Chúa.

Muốn làm tốt việc chia sẻ chứng nhân, cũng cần phải có sự chuẩn bị qua cầu nguyện, xem câu chuyện nào Chúa đánh động tôi để chia sẻ. Nên thực tập chia sẻ, chú tâm vào những điểm chính. Hãy tự hỏi phần chia sẻ của tôi nhắm chuyển tài về điều gì?

Những việc tôi làm được không cứ là phải đóng góp tiền bạc, thực phẩm, hay công sức vào một chương trình nào cụ thể, nhưng còn kể đến những việc hằng ngày, kết hợp với Chúa, tôi trở nên công cụ trong bàn tay quyền năng của Chúa qua cách hành xử, suy tư nữa.

Bài chia sẻ không nên dài quá 15 phút.

Chia sẻ: Mến Chúa và yêu người là hai giới răn quan trọng nhất. “Đức Giê-su trả lời: "Điều răn đứng đầu là: Nghe đây, hỡi Ít-ra-en, Đức Chúa, Thiên Chúa chúng ta, là Đức Chúa duy nhất. Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức lực người. Điều răn thứ hai là: Người phải yêu người thân cận như chính tôi. Chẳng có điều răn nào khác lớn hơn các điều răn đó." (Mac 12:28-32). Mến Chúa thì cũng tương đối dễ vì Chúa chẳng bao giờ làm phiền tôi cả, tôi lại chẳng thấy ngài nên mến ngài thì không mấy khó khăn, nhưng yêu người thì quả rất khó.

Tôi cũng yêu người, nhưng tôi chỉ yêu nhưng người yêu tôi, những người tôn trọng tôi, những người cộng tác với tôi thôi. Làm thế nào có thể yêu cả những người ghét tôi, không đồng quan điểm với tôi, chống đối tôi, là bước cản của tôi nữa.

Bắt đầu vào mùa chay thánh, tôi có dịp nhìn kỹ về bản thân hơn qua cầu nguyện và thấy tôi quả đã lỗi phạm giới răn yêu người.

1/Trong các thánh lễ, lúc cha chủ tế mời dâng lời nguyện riêng, tôi luôn dị ứng với một bà vì hầu như lần nào bà cũng cầu nguyện dài như thế, bà cầu nguyện cho từng đứa con của bà tên William, tên Janet... rồi lan man đến những người bạn ở tiểu bang khác, đến cộng đồng, đến các nhân vật trong chính quyền...

Tại sao tôi lại khó chịu với bà? Có thể vì bà là một người gốc da đen. Chẳng phải thế. Bà cũng không hề gây phiền hà gì cho cá nhân tôi. Tôi ghét bà vô cớ.

Xét cho cùng bà chỉ là người hành xử không giống tôi, nên tôi đã có ác cảm. Tôi đã phân biệt và không yêu mọi người như Chúa mời gọi. Hôm nay sau Thánh Lễ, tôi đến chào bà và nở một nụ cười thật tươi.

Tôi đã phải đắn đo mãi mới vượt qua chính tôi để đến với bà. Sau khi làm được như vậy, tôi ra về lòng tràn ngập niềm vui vì tôi đã mang nụ cười của Chúa đến cho bà, một người mà tôi đã từng không có cảm tình.

2/Không dừng lại ở đây, cũng trong suy tư về việc yêu người. Tôi lại nghĩ đến những người bạn của tôi. Có những người mà mỗi lần nghĩ tới họ là tôi thấy ngay cái tật xấu đáng ghét của họ. Tệ hơn nữa là khi nói về họ, có khi trực tiếp, có khi gián tiếp, tôi đã lên án những tật xấu ấy, làm cho người nghe cũng có cái ấn tượng xấu về họ giống như tôi. Làm sao để sửa cái tật xấu này của tôi? Tôi biết tôi yếu đuối, nhưng tin là nếu tôi cậy dựa vào Chúa thì tôi sẽ làm được.

Trong thánh lễ từ đầu mùa chay đến nay tôi đã xin lỗi Chúa và cầu nguyện cho những người mà tôi đã nhiều lần lỗi phạm, làm mất thanh danh của họ. Tôi nhất quyết sẽ sửa đổi để tôi luôn có những ý nghĩ tốt về những người tôi tiếp xúc trực tiếp hay qua điện thoại, qua các phương tiện truyền thông khác.

Tôi cũng nhớ đến những người mà có khi vô tình và cả những khi cố ý tôi đã làm lơ thay vì vui vẻ chào hỏi họ. Tôi làm lơ là vì tôi coi thường họ, là vì tôi tự cho tôi là quan trọng hơn họ. Trong chiều hướng hoán cải, tôi cũng đã cầu nguyện cho họ và hứa là sẽ chào hỏi mọi người với con mắt yêu thương của Chúa Giesu.

Khi cầu nguyện, tôi nhớ đến những sự việc này và đã quyết tâm sửa đổi để được yêu người như Chúa yêu.

3/Có lần vô tình khi nghe đài radio ở San Jose, có một ông bác sĩ thay vì trả lời câu hỏi về y khoa của bệnh nhân, ông đã sang vấn đề chính trị, chê người này, chửi người kia. Không hề gặp mặt vị bác sĩ này, nhưng tôi đâm ra ghét ông ta vì cái giọng ngạo mạng dạy đời lối bịch của ông.

Nhưng xét cho cùng, tôi ghét nhưng chắc cũng có nhiều người ưa cho nên cái đài của ông mới tồn tại được. Có thể tôi vẫn không đồng ý với vị bác sĩ này, nhưng tôi không ghét ông ta nữa dù lối hành xử của ông khác với tôi, quan điểm của ông khác với tôi. Sự khác biệt nhau giữa tôi và ông chính là nét đẹp muôn sắc mà Thiên Chúa ban tặng cho nhân loại. Sao tôi đã không nhìn thấy nét đẹp trong những khác biệt giữa tôi và người khác. Tôi không còn ghét ông nữa và tôi cầu nguyện cho ông mỗi khi tôi nhớ đến ông.

4/Trước sân nhà, vợ chồng tôi vừa trồng những cây hoa nhỏ đã bén rễ và bắt đầu mọc lên xanh mơn mớn. Sáng nay chúng tôi ra tưới thì thấy chúng bị vàng lá và rũ xuống. Lấy làm lạ, chúng tôi quan sát thì thấy mấy bụi cỏ bên sân nhà hàng xóm cũng chết rụi. À, thì ra nhà hàng xóm đã xịt thuốc diệt cỏ lúc có gió làm thuốc bay sang vườn hoa của chúng tôi.

Bình thường thì tôi sẽ gõ cửa nhà anh chàng Philip này để phàn nàn, nhưng tôi chợt dừng lại, suy nghĩ và cầu nguyện xem nên hành xử thế nào cho phải đạo yêu người. Tôi thấy tình hàng xóm của chúng tôi quý hơn những cây hoa nhỏ này. Thế là tôi không bực lòng nữa, đi mua nhóm hoa khác về trồng lại. Một cảm giác an bình òa vào hồn khi biết rằng tôi đã bước đầu xây cầu yêu thương với người hàng xóm của tôi.

5/Chúng tôi chuẩn bị ăn trưa. Khi đem hâm nóng miếng bánh, bà xã tôi đã bị phỏng nhẹ ở ngón tay. Ngồi vào bàn bà xã tôi nói rằng “Cám ơn Chúa con bị phỏng nhẹ ở tay, nhưng con còn biết rát, biết đau.” Rồi bà nói tiếp rằng hôm qua bà có nói chuyện với chị Yến, một người bạn thân của chúng tôi bị vết u trong não, chị nói rằng lúc này chị không còn cảm giác ở một nửa bên người, lấy kim chích cũng không thấy đau, thật tội nghiệp cho chị ấy. Thôi chúng ta cùng tạ ơn Chúa vì dù sao tôi vẫn còn cảm giác thấy đau khi bị phỏng.

Câu nói của bà xã làm tôi ghen ngào vì khi có Chúa thì mọi việc đều tốt đẹp. Thường tôi ăn cơm khá nhanh, ăn cốt cho no chứ không thưởng thức. Hôm nay, nhân câu nói của bà xã, tôi ăn chậm lại, vừa ăn vừa suy nghĩ. Nhìn trái táo trên bàn, tôi nhớ đến một câu trong sách Sáng Thế lúc con rắn cám dỗ bà Eva ăn trái cấm “trái cây đó ăn thì ngon, trông thì đẹp mắt”(St 3,6). Vâng tôi có quá nhiều thức ăn, vừa đẹp mắt, vừa ngon,thừa mứa. thế mà bao người ngoài kia lại chết đói. Hình ảnh em bé đầu to, bụng ỏng đang nằm chờ chết vì đói bên đống rác càng làm cho tôi ghen ngào và còn rất nhiều những hình ảnh anh chị em tôi chết đói nhan nhản trên các phương tiện truyền thông.

Tôi cảm thấy dường như tôi cũng có trách nhiệm phải làm một cái gì, chứ không thể cứ đứng đưng an cư tại vị như thế này mãi được. Nhớ lại câu nói của Mẹ Thánh Teresa thành Calcuta “Một mình con không thể thay đổi thế giới, nhưng con có thể ném viên đá trên mặt hồ nước để tạo nên những làn sóng lăn tăn.” Vâng, trước cái đói của bao người, tôi phải làm cái gì cụ thể dù rất nhỏ. Với suy nghĩ và quyết tâm như thế, ngày hôm sau chúng tôi đã trích một số tiền gửi về giúp đỡ cho một hội bác ái ở VN. Làm được như vậy, tôi thấy rất vui và đời sống của tôi mang nhiều ý nghĩa hơn. Tôi nguyện sẽ tiếp tục công việc này bao lâu có thể. Lạy Chúa xin ban cho con biết xúc động trước cảnh khổ của những anh chị em đồng loại.

6/Lại nữa, có những nhân vật nổi bật trong chính trường hiện nay như ông Tổng Thống Joe Biden và bà chủ tịch quốc hội Nancy Pelosi. Tôi không là gì so với họ, nhưng với cái nhìn từ một người Công Giáo, tôi không đồng ý với chủ trương và lối hành xử của họ cách này hay cách khác và đôi lúc tôi muốn họ bị trừng phạt. Nhưng qua mùa chay này, để củng cố giới răn yêu người, tôi đã cầu nguyện cho họ bởi vì họ cũng mang danh là người Công Giáo, cũng là con Chúa và nhất là cũng được Thiên Chúa yêu thương thì tại sao tôi lại không thể yêu thương họ một cách chân thành được. Với lại ghét họ thì tôi cũng chẳng làm được gì mà chỉ mang thêm nỗi bức bối ở trong lòng.

Trong thánh lễ sáng nay, tôi cũng đã phải vượt qua chính tôi và nhờ Chúa giúp, để tôi cất lời cầu nguyện cho chính quyền, nhất là ông Biden và bà Pelosi. Cầu cho họ biết trở lại đường ngay nẻo chính. Cầu cho họ biết nhận ra tình yêu Chúa dành cho họ để họ chủ trương và hành động theo giáo huấn của Giáo Hội, để với vai trò của họ, biết phục vụ lợi ích chung.

Tôi cũng cầu cho tôi được tiếp tục yêu thương cho mọi người, cụ thể là những người tôi quen biết, những người có ảnh hưởng tới cuộc sống của tôi, những anh chị em tôi giao tiếp mỗi ngày.

Một cảm giác an lành thanh thoi khi tâm hồn trải rộng để yêu tất cả mọi người. Lạy Chúa xin nâng đỡ và dùng con như khí cụ bình an của Chúa. Amen.

San Jose ngày 04-3-2021

Giuse Thắm Nguyễn